

панівного режиму і визнала їх підставою для скасування товариства у квітні того ж року. Товариство відновило свою діяльність лише 4 квітня 1917 р. і діяло фактично по 27 лютого 1920 р., після чого його діяльність припинилася на довгі роки.

Київська «Просвіта» в період 1906–1910 рр. послідовно виступаючи на захист всієї української культури, водночас протидіяла проявам націоналізму, шовінізму, відступництва від високих ідеалів безкорисливого служіння своїй Батьківщині. Однак, незважаючи на незаперечні здобутки товариства, реалізація його потенціалу виявилася недостатньою, багато намірів «просвітян» залишилися нездійсненими – як внаслідок перепоп із боку владних кіл тодішньої Російської імперії, так і відсутності достатньої кількості коштів і браку сил.

*Науковий керівник: Зворський С.Л.,
канд. істор. наук, ст. науковий співробітник*

УДК 159.925.6:005.952:005.53 (043.2)

Іванова О.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ГРАФОЛОГІЯ В РОБОТІ З ПЕРСОНАЛОМ

Конкуренція на ринку праці зростає з кожним днем. Це стає причиною популярності кадрові служби. Служба управління персоналом не менше, ніж інші структурні підрозділи, несе відповідальність за економічний та соціальний стан підприємства. Оскільки анкетування та співбесіда не завжди можуть виявити всі особливості характеру, кадровики можуть використовувати досить специфічні способи аналізу особистості.

Досить цікавим помічником при наймі персоналу є дослідження почерку. В країнах Європи та США графологія набула поширення ще на початку ХХ століття, хоча зв'язок між рисами характеру і почерком знаходили ще в античності. В багатьох країнах ця наука вивчається при здобутті вищої освіти. Існує також багато спільнот, як наприклад Угорське Товариство Вивчення Почерку, Інститут Графології в Будапешті.

Графологія була науково доведена багатьма дослідженнями. Вона є точною наукою, яка діє за власними законами. Вважають, дослідження почерку може проаналізувати до трьохсот рис характеру. Це відбувається завдяки співставлення декількох десятків ознак написаного тексту.

Видатні науковці, як Альфред Біне, Зігмунд Фройд, Карл Гюстав Юнг, Альфред Адлер, Ганс Айзенко займались графологією. Згідно з їхніми дослідженнями, ця наука дозволяє діагностувати інтелект, розповісти про ділові якості, прогнозувати успіх в роботі, аналізувати емоційний стан та

визначати брехню. Вони вважають, що ця наука – найкращий показник підсвідомого.

Звичайно, не все можна дізнатись завдяки аналізу тексту. Наприклад, не можливо визначити стать чи сімейний статус того, хто писав. Не дає точного результату аналіз текстів службових записок, переписаних текстів та віршів. У цих випадках людина може старатись писати краще, ніж зазвичай.

Для дослідження ідеально, щоб людина написала те, що перше прийде в голову, на папері без ліній, бажано не менше, ніж двадцять-тридцять рядків. Допоможе з аналізом також підпис людини.

Отримавши такий зразок тексту, графолог через один-два дні зможе надати характеристику того, хто писав. Він звертає увагу на силу натиску, розмір почерку, нахил літер, закріпленість букв між собою, відстань між словами в рядку і між рядками на листку, та багато інших особливостей почерку. Важливим є те, що графологія дозволяє роздивитись як картину в цілому, так і основні внутрішні конфлікти, які також є складовими особистості.

Досліджуючи цю тему, можна зробити висновок, що графологія в роботі з персоналом відіграє не останню роль. Вона з легкістю може замінити психологічні тести, адже ні вони, ні інші методи дослідження не можуть надати таку змістовну характеристику людини за короткі терміни та незначні витрати.

*Науковий керівник: Тюрменко І.І.,
д-р істор. наук., професор*

УДК 005.95/96(73) (043.2)

Івашина В.В.,

Національний авіаційний університет, Київ

**ФОНД РІДКІСНИХ ВИДАНЬ НАУКОВОЇ БІБЛІОТЕКИ
ПРИКАРПАТСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА**

Рукописні та друковані книги – одна з найцінніших складових культурної спадщини України. Саме тому проблема її збереження на нинішньому етапі розвитку суспільства є особливо актуальною і перебуває в центрі уваги міжнародного співтовариства, насамперед UNESCO – міжурядової Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки та культури, IFLA (Міжнародної федерації бібліотечних асоціацій), а також ICA (Міжнародної ради архівів) та ICOM (Міжнародної ради музеїв).